

A  ı k k a r a

Hâyetli, kayalı, hakka dayalı dergi

6 sayı, 21 ağustos 2018

RUHSATİ

Hacı Memmet TOKSÖZ

Halit YILDIRIM

Erdal NOYAN

Ali TÜRKMEN

Şakir ŞÜKÜR

Osman Gazi TURAÇ

Ali Galip KATIRCI

Sezgin BEZGİN

Mehmet PEKTAŞ

Sezai ÇİÇEK

Ali Kemal MUTLU

TAŞLAMA

RUHSATİ

Zenginın züğürdün vasfın edeyim,
Züğürt nere varsa han da bulamaz.
Zengine baklava börek çekilir,
Züğürt arpa darı nan da bulamaz.

Zenginın yoluna çıkarlar karşı,
Aralıkta kalır züğürdün başı,
Zenginler giyerler kutnu kumaşı,
Züğürt bacağına don da bulamaz.

Zenginın yoluna olurlar türap,
Züğürt nere varsa her işi harap,
Zenginler giyerler kundura çorap,
Züğürt ayağına gön de bulamaz.

Zenginın faytonu dağlardan aşar,
Züğürt düz ovada yolundan şaşar,
Zenginın helvası bal ile pişer,
Züğürt herlesine un da bulamaz.

Zenginın iki üç kat olur damı,
Gece şule vermez züğürdün mumu,
Kızılmak gibi zenginın demi,
Züğürt damarında kan da bulamaz.

Zengin nere varsa ırahat olur,
Züğürdün her işi kabahat olur,
Zenginın kefeni dokuz kat olur,
Züğürt kefenine yen de bulamaz.

Ruhsat bu güftarı yazar bitirir,
Züğürdün vasfını yazar bitirir,
Zengin zemheri de terler oturur,
Züğürt ağustosta gün de bulamaz.

AÇIKKARA YARIŞMA ACANSI

Yurt içinde ve yurt dışında hemen hemen her gün yapılan şiir, hikâye ve roman yarışmaları yeteri kadar duyurulmadığından kıyıda köşede kalmış, yazdıkları ile gün yüzüne çıkmayı bekleyen eser sahiplerinin işini kolaylaştırmak için dergimiz bünyesinde bir acans kurmaya karar verdik.

Gayemiz Türk Edebiyatı'na önemli eserler kazandırmak üzere klavye erbabının önünü açmaktır. Ayrıca henüz bilgisayar kullanmasını bilmeyen ve yazdıklarını ücret karşılığında başkalarına yazdırarak zaman kaybı yaşayan yazarlarımızın çizgili kâğıda yazdıklarını bilgisayar ortamına aktararak yarışmaya katılmalarına da destek olunacaktır.

Acansımız aşağıda belirtilen kategorilere göre göre hizmet sunacaktır.

Şiir yarışmasına katılacak şair adayları için sunulan hizmetler:

a-Hece ölçüsüyle (7, 8, 11, 14 ve 16'lı hece ölçüleri) yazılan şiirlerin tamiraty yapılacak, ölçü ve kafiyelerinin tastamam olması sağlanacaktır. Şiirlerde daha önce kullanılmamış ayaklar kullanılacak olup ters, düz, çapraz ve amuda kalkmış ayak kullanmak isteyenler şayak ayak kullanmak isteyenlerle karıştırılmayacaktır.

b-Dileyen yarışmacıların şiirleri İsmet Özel ağzına çevrilerek yazılanlara anlam derinliğı kazandırılacaktır.

c-Şair adayının talebi halinde yarışmanın konusuna göre şiir akrostiş olarak yazılacaktır.

d-Hiciv tarzında yazılan şiirlerde galiz küfür taşıyan kelimeler ayıklanarak yerine edebe mugayir kelimeler kullanılacaktır.

e-Aruz ölçüsünde yazıldığı zannedilen ama aruz kalıplarının dışına çıkan şiirler, Eski Türk Edebiyatı profesörleri tarafından tetkik edilerek jürinin işi kolaylaştırılacaktır.

Hikâye yarışmasına katılacak yazar adayları için sunulan hizmetler:

a-Hikâyenin konusu yarışma şartlarına uygun hale getirilecektir.

b-Öyküleştireilmiş hikâyeler birbirinden ayrılarak bir başka hikâyenin öykünmesine sebebiyet verebilecek karışıklıklardan ayıklanacaktır.

c-Usta hikâyecilerin öykülerinden alınan ilhamla bir karışım yapılarak hikâye özgünleştirilecektir.

d-Yarışmaya katılacak hikâyeler usta hikâyecilerin ön eleme ve tamiratlarından geçtikten sonra yarışmaya hazır hale getirilecektir.

e-Dileyen yarışmacının hikâyesi, metnin içine Kahraman Tazeoğlu havası katılarak genç kızların hoşuna gidecek şekilde denemeleştirilecektir.

Roman yarışmasına katılacak yazar adayları için sunulan hizmetler:

a-Roman, klasik roman havasından kurtarılarak, Zeybek, Adana Üç Ayak, Lorke ve Harmandalı ile zenginleştirilecektir.

b-Cengiz Aymatov, Amin Maalouf, Yaşar Kemal ve Orhan Pamuk romanlarından esinlenilerek romanın orijinal hale getirilmesi sağlanacaktır.

c- Roman jürisi Romanyalı roman eleştirirnenlerinden oluşturulacaktır.

d- Roman kahramanları sizin belirleyeceğiniz karakteristik özelliklere sahip kişilerden seçilecektir.

e- Yarışmalara katılacak romankeşler, romanın incelikleri hakkında İskender Pala tarafından Romanda Etik ve Estetik Değerler üzerine bir haftalık kampa tabi tutulacaklardır.

ŞAYİR OZAN ÇALAKALEM'İN. BİZİM KÖYÜN HALLERİ İSİMLİ
ŞİYİRİNİN TAHLİLİ

Hacı Memmet TOKSÖZ

Bizim Köyün Halleri**Şayir Ozan Çalاکalem**

Bizim köyün türlü türlü halleri,
Çamurlu yolunda gökdeleni var.
Açar balkonlarda al al gülleri,
Tarlasında porsuk var, geleni var.

Seçim değil, bayram değil bu ne iş,
Siyasetçi gene öptü bizi vıış,
Yazın kar yağarken güneşlidir gış,
Toyda ağıt, yasta bir güleni var.

Deresinden boklu sular akanda,
Bahçasında marul tere çıkanda,
Mahyalarda hoş gelmişsin yakanda,
Orucun ilk günü kır şöleni var.

Ahalisi aydın, halkı moderin,
Hacısı, hocası dinde çok derin,
Aman dostlar bir kulağı var yerin,
Gizli gizli sokaş şer yılanı var.

Tema: Şiyrin teması her kıtada hatta her mısrada farklıdır. Şayir aklına geleni yazma konusunda mahir olduğundan yine ustalığını konuşturmuş durumda. Birinci kıtada köyün hallarından bahsederken ikinci mısrada sanki şehere gelmiş gibi bir de gökdelen çıkartıp. İnsan teaccüp edemeden duramayık. Ellam bi çeşit millet ki bu köyün ahalisi tarlalarda porsuk ve geleni var deyi ekin saçın ekmeyp balkonlarda gül yetiştirikler. İkinci kıtada ise köye bir siyasetçi gelik ve bunları bir güzel öpük. Siyasetçinin de bi düzdüreceği vardır sonuçta. Neyse bunlar mayınlı konular hemen başka tarlaya geçek şimdilik. Buraya kadar olan kısımdan heç bi şey anlamadık, burası tamam da şayir yine aklına her geleni yazma sanatını konuşturarak mevsimlere geçik. Köyün mevsimleri de bi hava. Yazın kar yağık, gışın güneş açık. Bu köy güney yarımkürede olsa gerek. Adetleri de bi çeşit bu adı batasıca köyün. Toyda ağlayıp yas da gülüyorlarmış. Nusubet herifler! Allah ıslah etsin bunları, başına taş yağasicalar! Üçüncü kıtada deresinden boklu sular aktığını anlıyık. Bununla da marul tere üretikler. Bu köyü tez zamanda Alo 174 Gıda İhbar Hattı'na şikâyet etmeli. Yoksa alayımız dizanteri olucuk. Cırcırdan tahtalıköye gidicik. Efendim bu adamlar orucun ilk günü de kır şöleni edilermiş. Tabi dini tercihlere karışmık. Günahları boyunlarına Ramazan'ın ilk günü kır da ne halt edicilerse artık. Dördüncü kıtada köyün ahalisinin çok moderin olduğu yazılık. Hacısı, hocası da dinde ülema seviyesinde derin adamlarmış. Olabilir, bizce sorun yok. Lakin şu son iki mısrayı anlamadım. Aman kimse duymasın köyde bir yılan varmış nifak çıkarıkmış. Mafazanallah! Görüldüğü gibi tema karışık kuruşuk bi şey. Yeni moda ellam. Moderin şiir canım. Hemen yüzünüzü eşkitmen.

Şekil: Şiyrin şekli şemalı koşmayı andırık. On birli hece ölçüsüyne yazılık. On birli deyince niye pis pis sırtıktısınız? Şayir on birli deel bildiğim kadarıyan. Ayaklarda çift kafiye kullanmış emme ilk ayak yani ikinci mısrada öyle etmeyik. Herhal kafiyele sonradan aklına gelik.

Şiyrde zaman: Şiyrde zaman tam olarak belirtilmese de ahirzaman olduğu apaçık belli oluyo. Allah şerrinden korusun cümle üdebayı.

Şiyrde mekân: Burası da çok karışık. Şair, köy diyo emme köyde gökdelen var. Bir de yolları çamurlu oluk. Balkonlarda gül yetiştirikler. Adamları entel dantel, hacısı hocası derin, Ramazan'da kır şöleni var, bi değişik yer. Google'dan sordurdum bi cevap çıkmadı. Navigasyona yükledim İzmir'in oralarda bir yerleri gösterik. Bence İstanbul da olabilir Alibeyköy, Kadıköy, Ataköy tam çözememdim. Son sürüm navigasyonu olanlar özelden yazsınlar buluncu.

Şiyrde şahıslar: Karışık kuruşuk tipler var şiyrin içinde. Aman adları batsın elin üç oğlağı beş geçişinden bize ne canım! Neme lazım giybetlerini etmeyek şimcik.

Şiyrde edebi sanatlar, imgeler, mecazlar: "Tekellümü mürürlü akl" (yani akla her geleni söyleme) sanatının en ince detayları mevcut olan şiirde tezat, teşbih, intak, macaz-ı mürsel ve telmih sanatları var. Nerede mi var? Kusura kalman eccik de siz uğraşın da buluverin. Öyle tembel talebe gibi hazıra konmak yok.

Not: Bulduğunuz sanatları bana da yazın. "Boklu su" imgesi de edebiyatımızda ilk defa bu şiyrde kullanılmış, onu da söylemeden geçmeyek ayıp olur şayire. Ne de olsa yüzyüze bakacak.

Şayir hakkında bilgi: Şayir Çalاکalem, bin dokuzyüz hele kaçda Birşehir'in Bilinmez kazasının Bilmemne köyünde doğdu. Çobanlık eğitimini köyünde aldıktan sonra kavala merak sardı. Babasının işi nedeniyle çeşitli yerlerde yaşadı. İlkokul ve liseyi değişik illerde okudu. Bu tahsili tam 18 sene sürdü. Bu yüzden çok kavi dikiş atarak sınıflarını geçti. Son olarak üniversiteyi yurt dışında paralı okudu. Sınıf arkadaşları prof oluncu onu mezun etmişler. Biz de onların yalancısıyık. Şayir hala diploması için YÖK'den denklik almak için mücadelesini sürdürmekte. Bu güne kadar üç şiir kitabı çıkarmayık. Kaç tane çıkarttığı belli değil. Romanları da olduğu yönünde rivayetler olsa da bu rivayetlerin ravileri hakkında hiç de iyi şeyler söylenmediği için bu habere mevzu gözüyle bakık. Zira şayirin arkadaş çevresi maalesef it kopuk dolu. Sallı saplı bir adam bulmak çok zor. Şayir böyle giderse ve de bir iki çam devirirse Ozkar'a aday olucu gibi.

Not: Sevgili şayir ve yazar arkadaşlar, şiyrilerinizi ve yazılarınızı tenkit etmem amacıyla aşırı derecede meyil atıyorsunuz. Kardaşım, hotamil'in sahıbı Bill Gates diye bi herif aradı sistem çökücüyümüş ellam. Yalvarıp yakardı. Yav tek tek gönderin. Yetişemiyorum vallaha billaha, ekmeş musaf çarpsın. Ben de insanım sonuçta. Oğlanlar bilgisyardan kalkmadığım için evde açlık grevine girdi. Karı babasının evine gitti. Bana da yazık.

EŞEK KADI OLSA

Halit YILDIRIM

Eşek kadı olursa mubah olmaz mı talan
Yok yere yemin billah yalan üstüne yalan

Eşek ziyan peşinde hak hukuk neyine ki
Elbette mahir diye payelenir her çalan

Yonca ekmeden yazı bekletirim sanırken
Daha çok bekler çok aç eşeği suya salan

Yular zincirden olsa olmaz ip kadar hükmü
Dayanır kapına bin şikâyetle her gelen

Neylersin olsan sen de bir çileli Nasreddin
Başına elbet geçer kavuk yerine palan

Âlem gülse de bakıp eşeğin havasına
Nasreddin'lere olur yine olacak olan

Eşek bu kızıp kessen kesilmez ki murdardır
Madalyon diye boyna takılır mı bir yılan

Semer altından olsa eşek yine eşektir
Sıfır elde sıfırdır bu pis hesaptan kalan

Ağlanılacak hale gülmek neye yarar ki
Atalar güzel demiş iyi güler son gülen

Sevinmesin hiç kimse eşeğim kadı diye
Eşek eşeklik yapar sen de saçını yolan

Yuları kaptırırsan bir inatçı eşeğe
Eşeğe ters binersin ve koklarsın toz tolan

Ar hayâ varsa eğer kişinin vicdanında
Kurmaz geleceğine böyle meşum bir plan

Eşekten kadı olmaz kim yaparsa eşektir
Söverler ardından bir zaman falan filan

El âleme maskara olur ahir ömründe
Bir kutsal emaneti ehlinden nahak alan

NE ÇOK ALAMUT

Erdal NOYAN

Müslümanlıklar koydular önümüze
Her biri ayrı bir din
Ümmeti başka hepsinin
Tanrısı para

Ceplerinde cennetleri giriş güvenceli
Sormayan ve sorgulamayan kullarına
Ne çok Sabbah
Ne çok Alamut

Seni yitirtecekler bunca put arasında
Aklımı koru Allah'ım.

SAC ÖRTÜSÜ

Ali PARLAK

Çağın yeni modası; asık asık suratlar,
Saç örtüsü rengârenk, kıpkırmızı dudaklar.

Boya cila tastamam, hatta fazlası da var,
Makyaj malzemeleri, en az üç öğün savar.

Otomobil son model koltukları deriden,
Her parmakta bir yüzük hepsi aynı seriden.

Boynundaki gerdanlık en az yarım metredir,
Topuklu kundurası kaldırımı titretir.

Kara camlı gözlüğü bak nasıl da yakışmış,
Gözlerinin üstünde kaşlarına yapışmış.

Elinde sigarası, dumanı da tütüyor,
Hele bacım başını ne de güzel örtüyor.

Kopyala ve yapıştır; ötele sünnet, farzı
İşte asrın modası, çağın postmodern tarzı.

ŞAKİR ABİ'NİN DERT KÖŞESİ

Şakir ŞÜKÜR

“Şakir Abi benim birkaç sorum olacak. İstedığımız sorudan başlayabilir miyiz? Hesap makinesi kullanabilir miyiz? Pi’yi 3 alsak olur mu? Kaç dakika kaldı? Bitirenler çıkabiliyor mu?” Rumuz: abcde

Şakir Abi: Sevgili yavrum, sen sınavlara fazla dalmışsın. Dikkat et boğulma. Sorularının hepsini cevaplarım fakat sen de benim soruma cevap ver. 4 yanlış 1 doğruyu götürüyor mu?

“Şakir Abi ya, yüzmek zayıflatır diyorlar, balinalar neden incecik değil o zaman?” Rumuz: Şişman Değilim

Şakir Abi: Sevgili okurum, balina suda yaşar insan karada. Balinaları sudan çıkarıp koşturalım, onlar da bir deri bir kılçık kalır.

“Şakir Abe, bizim veledede okulda ödev vermişle. Oolan zati gabazehin. “Buba şunu bilemedim.” dedi. Gati çezemedik. Evin önüne çıkıp bi ciğara yaktım, nası etsek diyene düşünüp durudum. Bizim dezolu Yusuf haşgeşten geliyomuş. “Gara gara ne düşünüp durun le bizim oolan?” dedi. “Vala bizim oolan, İrafet’in ödevi va, hakından gelemedik. Ben de gızdım, söydüm, galayladım. Hööne dışarı çıkıvedim. Otu bakem annecime.” dedim, otudu, bi ciğara da ona veedim. “Ünneyen mi İrafet’i, sen annaamin, havız bırobleminden?” dedim. “Gappecik bizim oolan, düşündüğün şeye bak! Açıkğara’da Şakir Aabe diye biri va, şart ossun her boku biliyo. Ona yolla uğraşivesin ... godumun döyüsü.” dedi. “İşten güçten bi yana bakameyon bizim oolan kiminen gönderen?” dedim. “Varıve Gara Mıstık’ın yanına. Yarın bazara gitcek, götüvesin. O götüvemezse bürgün Tarım Gredi’ye gitcen, ben götüveren.” dedi. İrafet’i, “Defterden bi gapçek yol ge len!” diye ünne dim. Oolan soruyu gözalcene yazdı. Patpata atladım. Doğru Gara Mıstık’ın yanına vadım. O da bek yaralı barnağa tiydirivemez ya. “Sadeç yarın bazara getcemişin öyle mi?” dedim. “Getcen ortak.” dedi. “Şonu da götüve, postaya verilmek.” dedim. Bu sefer “Bakam ortak, daha tam belli değil getceğim.” dedi. “Len sadeç gıçın başın oynamasın, götüvecesen götüve, götüvemecesen, götüvecekler va. Başkasına götücem bak.” dedim. Bu keşik, “Ayıp ediyon ortak, götüme go. Götüveren.” dedi. Uzun lafın gıvası soru hööne: Ayaş gızınan gardaşı İbraam goca bi iliyen su doldurup oyneycedi. 1. mıslık iliyeni 3 daggada, 2. mıslık iliyeni 5 daggada dolduruyo. Bunna oyneyoz deye mıslığın birini açıp etekini gapadırsa iliyen gaç daggada dola?

a) Eccik soona dolaa b) 10-15 daggayı bulu c) İliyen daşaa d) İliyen yarılı dolmaz e) Anaları suyunan oynamen dökülegalasicalaa deye ikisini de döve, iliyeni de deviriveri.” Rumuz: Garahisarlıyın

Şakir Abi: Gabbenin enikleri, gidin bubanızla eelenin len! Getirtmen beni ora. Gelisem valla billa ikinizin de... (Bu kısmı yayınlamıyoruz. Açıkğara ekibi.)

“Şakir kardeş merhaba. Bizim oğlan askerden geldi, hala doğru dürüst bir iş bulamadık. Lise mezunu, güvenlik belgesi, aldırıldı, ehliyeti var. Ne olursa senden olur. Senin tanıdıkların vardır, ne de olsa gazeteci sayılırsın. Gözünü seveyim, bizim oğlana bir iş bul. Nereye başvurduysak torpil istiyorlar. Sana bizim o taraftan bir kasa da elma gönderiyorum, afiyetle yiyin.” Rumuz: Sade Vatandaş

Şakir Abi: Sayın okurum kelin ilacı olsa başına sürermiş. Başka bir iş bulsam ben gireceğim. Senin oğlan da benim yerime gelsin, burada yazsın. İsmimi ve köşemi devredeyim. Hava parası falan da istemez.

“Şakir Abi, mikroplara da mikrop bulaşır mı?” Rumuz: Hijyenik34

Şakir Abi: Sayın okurum, kötüye bir şey olmaz. Deli deliyi görünce sopasını saklar. İt iti ısırılmaz. Daha ne diyeyim. Mikroba mikrop bulaşmaz.

“Şakir Abi, yardım et dolar borcum var! Şu kuru kurcalayanlarla görüş, senin sözünü dinlerler belki.” Rumuz: Döviz Kuru

Şakir Abi: Sevgili okurum ben evdeki karıma laf geçiremiyorum. Doları nasıl laf geçireyim?

NOT: Sevgili okurlar ve yazarlar, zor bulduğumuz adamı kolay kaybetmeyelim doğrusu da budur. Şakir Şükür ikide bir izne çıkma fikrini dillendirip duruyor. Eylül’de izne ayırmaktan başka çarem kalmadı. Sorunlarınızla bir ay başbaşa kalacaksınız ama inanın benim de yapabileceğim bir şey yok. Keratanın gözü para gördü ya keyfini sürmek istiyor. Dönüşünde daha aydınlık düşüncelerle sorunlarınızı mesele olmaktan kurtaracak zinde düşüncelerle gelir inşallah. (Çekip Çevirmen)

KIRAĞI TEKKESİ ŐEYHİNİN POSTA KURULARAK YAZDIĐI SON GEYİK

Osman Gazi TURAÇ

Sen gittin gideli bre dilbazım,
Sıklattan uyuştuk kakamaz olduk.
Tavukları yiyor azıttı tazım,
Geyik avlamaya çıkamaz olduk.

Őeyhin baba oldu üç vakit önce,
Gözleri (boz) doğan elleri pençe,
Basıyor ağıdı doktor görünce,
Kalkıyor pipisi bükemez olduk.

Cebimiz delindi paramız bitti,
Borçlular vermiyor umutlar yitti,
Ağustos azıttı incirler yetti,
Züğürdüz evlere bakamaz olduk.

Hava sıklat diye müşteri gelmez,
Gelenin de Ercan kıymetin bilmez,
Ayranımız ekşir yüzümüz gülmez,
Dostların lafını çekemez olduk.

İhlas holding cola çıkartmış aldık,
Kimse içmeyince evlere saldık,
Son umutta söndü umarsız kaldık,
İçimizi kimseye dökemez olduk.

Haber saldık yarenlere yarlara,
Name yazdık ejderlere narlara,
Muhtaç olduk fularlıya çarlara,
Bir somun ekmeđi kekemez olduk.

Gazel dolu bostanımız bağımız,
Iscađa dayanamaz erir yağımız,
Dizlerimiz titrer tutmaz bağımız,
Ala keklik gibi sekemez olduk.

Gözlerimiz görmez başımız döner,
Bu devirde ağam geçinmek hüner,
Unuttuk nasıldı kebab ve döner,
Diz ıkıp sofraya çökemez olduk.

Saçın yülümüşler siner durur mu?
Postalın rahamı yoksa vurur mu?
Su akmaz mı köpük yüzde kurur mu?
Mektubun ucunu yakamaz olduk.

Patates soydun mu soğan kırdın mı?
Meyilli duvarda teknil verdin mi?
Yumurta sağlam mı yoksa kırdın mı?
Biz burda söküğü dikemez olduk.

Oraları nasıl buradan sıcak mı?
Kızları ehven mi baldır bacak mı?
Savurduđun nedir balta nacak mı?
Biz kurtlu kütüğü yıkamaz olduk.

Hastalığın nedir dermanı kimde?
Yatıp süründün mü toprakta çimde?
Derdiyin çaresi yoktur hekimde,
İpliği iğneye takamaz olduk.

Hafif top ne imiş ağır var mı?
Burdur'un meyvesi incir mi nar mı?
Topu atsan sağır sultan duyar mı?
Biz dolma tüfeđi sıkamaz olduk.

Nöbet tutuyorsan deđmesin nazar,
Kafanı kaşıma sivilcen azar,
Parola bilmezsen komutan kızar,
Milyemi unuttuk sökemez olduk.

Osman Gazi Turaç kâğıda döküdü,
Caner Kavi artık şiiri söktü,
Őeyh posta kuruldu içini döküdü,
Toprak kuraklaştı ekemez olduk.

SAFİYE

Eski zaman hikayesi*

Ali Galip KATIRCI

*“Her tren gelişinde gel demiştin
trenlerden önce geldim softya
üstelik yağmur kar çamur demeden yetiştin
pabucumun tabanları da eridi
insan bu kadar bekletir mi ya softya”*

Saate pek aklım yetmez bilirsin. Ne zaman kalktım ne zaman yola koyuldum hatırlamıyorum. Elleham horozlar yeni ötmeye başlamıştı. Karaçay'dan dikin aşağı gelirken fıstık kabuğu kokusundan burnumun orta direği zangırdadı durdu. Yolun sağ geçesinde yanık bir gıygıdı sesi kulağımın zarını okşuyordu. Bu olsa olsa bizim Abdal Şevket'ten başkası değildi. Sese eyicemene yaklaştım ki, Şevket avradına gıygıdı taksimi geçiyor. Şevket uzun süredir avradının kalbine giden yolu kapalı tuttuğundan bu taksimle yeni ve taze bir açılış gerçekleştirmek düşüncesinde. Gıygıdı değneğini gıygıdının telleri üzerinde tüy hafifliğinde öyle bir git gel yapıyor ki, avradı kandırabilirdi mi kandıramadı mı orasını bilemiyorum. Gerçi diyeceksin ki “Abdal şevket ne zamandır gıygıdı çalmaya başladı.” Sormakta hakkın var elbette. Geçenlerde dediysen bir kaç yıl önce bir düğünde tam şaba yapmaya başladığı bir anda sağ bacağını kaldırıp davulun üstüne koymuş “Çomağı hızlı bir şekilde vurup bereket versin ağam” diyecekmiş ki çomak zorp diye davulun içine girmez mi? Oturmuş kalmış Şevket. İşte o günden bu güne “Davul dediğin ceylan derisinden olmalı ki tinkg tinkg öte. Geçi derisinden davul ancak bu kadar olur.” deyip davulun kasnağını duvara asmış.

Bir an önce istasyona yetişmeliyim ama yola çıktığımda da nedense tembellik bocu gibi gelir ayağıma dolanır. Kulaklarım keman sesini terk ettikten sonra “oşt oşt” diye bir sesle tanıştı. Ses eyicemene yannacıma gelince bir de baktım ki bu bizim Deli Apo. Hani kaputunun cebinde elini tabanca gibi yapıp da İş Bankası'nı soymaya kalkışmıştı ya... Muhlis Bey gibi o da itten çok korkar. İster bocu olsun, ister zebellah gibi. İt ittir Apo için. Zavallı itlerin uykuya daldığı vakti kollamasına rağmen bazı aksilikler oluyor işte.

Çarşıya geldim oldum Safiye. Büyük camiden çıkan birisine saati soracağım, ondan sonra doğru parka. Hani günlerdir büyümesini beklediğim kırmızı gül var ya, ha işte bugün sana onu getireceğim. Anama acık gavurga gavurttum. Şalvarımın iki cebine de doldurdum. Cebimin üstündekileri yiyom, altta üşümeyenleri sana saklıyorum Safiye.

İstasyona vardığımda tren daha gelmemişti. Sordum onlarda söylemedi. “Ulan oğlum Ökkeş, bunlar senden eyyi mi bilecek!” dedim kendi kendime. Kulağımın tekini raya yasladım tekini de yumdum. Baktım ki tıkkırdık tık, tıkkırdık tık diye bir ses geliyor, anlaşılan tren acık sonra burada. Şalvarımın uçkuruna bağladığım gırık tütün muşambasını çıkarıp kalın bir cuvara sardım. Yükün az mı çok mu diye düşünürken burnuma çabıtısı bir koku geldi. Boş ver kokuyu ben seni düşünüyorum Safiye. Hangi tarafa gitsem cücükler o tarafa uçuşuyor. Mareyse cebimi yakmışım. Gavurgalar döküldükçe cücükler peşim sıra gelirlirmiş.

Aha geldi gözünü sevdiğimin Hamido'su. “Acep Safiye hangi vagona inecek? yoksa vagonun birinde uyuyup kaldı mı?” diye gözlerim feldir feldir döndü durdu. Tam vagona dıkılacağım sıra yakaladılar. Yük vagonlarına giryormuşum. Derdimi sordular: “Safiye” dedim. Tanımadılar. Öteden kolcu şapkalı bir adam çıktı: “Safiye diye bir yolcumuz yok kardeşim.” dedi. Adam kandırıyorlar işte. Sende yolcuların bir listesi mi var ki bir de eke eke “Safiye diye bir yolcumuz yok” diyorsun. Allah'dan korkmayacaksın böyle eke eke konuşan bir iki adama, Ayten'e Markiz pastanesinde yaptığını yapacaksın, ortalık kan gözüne dönecek. Ama olmaz. Safiye'ye söz verdim, beklemem lazım.

Kafam bozuk, çeşmenin yanındaki sıraya oturdum, bir çakal yağmuru başladı. Bu yağmurun arkası gelir diyerek bekleme odasına dıkıldım. Gavurganın birisi bıyığının arasına pıslanmış, şöyle alttan yukarı gıvıraraktan gavurgayı arıyordum ki gayri ihtiyari yarım bıyık bükümü sağa döndüm. Dönmez olaydım. Sanki kızın kaybedip de bulduğu Ökkeş'in ta kendisiyim. Bir bakışı var, bir gülüşü var, onun da gözleri seninki gibi, gülüşü seninki kadar güzel, ama ayağında bir pontili var ki sanki kamyon çadırını maviye boyamışlar da artanından bu kıza bir pontil dikmişler. Yedi altmış beş tinker. Saçma zaten heç bişet yapamaz. Delse delse sarı kabzalı ummandan çıkan bir kurşun ancak bu pontili delebilir. Kendime neçe sonra gelebildim. “La oğlum Ökkeş, bu kız kim Safiye kim! Bu kız Safiye'nin eline su dökemez, Karaçay'dan çalı-çirpi bile toplayamaz.” diyerekten devre düşüncemi terkettim. Ama kız ha bire bakıp bakıp gülüyordu. Tövbe tövbe deyip bir bıyık bükümü sola döndüm. Acık uyuyayım dedim, gözüme uyku girmedi. Biraz tilki uykusuna yattım. Gözümü açar açmaz kız yine gözümün bebeğinde değil mi! Hasbinallahü veniğmel vekil deyip dışarı çıktım.

Cebimdeki gavurgalar azalmıştı, buncacık gavurgayı Safiye'ye veremem ayıp olur deyip kalanları yumuşak yumuşak atıştırarak trenin gelmesini bekliyordum. Bir de baktım ki holtamı kestiler. Başımı kaldırdım ki bekleme odasındaki kız... Ökkeşliğime yediremedim. Yoksa kız mız dinlemez gözünün üstüne sumsuğu indirirdim. “Beyefendi birisini mi bekliyorsunuz, yoksa bir yere mi gideceksiniz?” dedi. Sağa sola baktım boynu giravatlı kimse yok.

“Kime beyefendi diyon bacı?” dedim. Bacı deyince elleham kızdı. “Nereden bacınız oluyorum!” demez mi, “Tövbes-tagfirullah” deyip yanından uzaklaşmaktan başka çarem kalmamıştı. Tam ayrılacağı zaman elimdeki kırmızı gülü bir koklamak için istemez mi. “Ne olacak, dedim kendi kendime koklayacak olan nasıl olsa kız...” deyip yumuşak tarafımdan yakalayınca gülü verdim o da gülüverdi. Gülü o verişim oldu bir daha alamadım. Hayırlısı olsun Safiye. Gülü kaptırdık, gavurgaları bitirdik. Hele sen bir yol Osmaniye’ye gel, parktaki güllerin hepiciğini ayaklarına sereceğim. Kız kırdıra kırdıra yannacımdan uzaklaşarak annacımdaki sıraya okurdu. Tam bu arada bir tren daha geldi, büvelek tutmuş danalar gibi vagonları dört döndüm, ama sen gene gelmedin Safiye.

Hele şu portakalları bir satak, elimiz üç-beş kuruş para görsün. İptili ağzı cırcırlı bir yatak alıp şu sıraların birisinin üstünde yatacağım. Elde mavracı mı yok, gelirken birisi saati yanlış söyler, bir trende uyur kalırsın. Tren gelir geçer, araki Safiye bulasın.

Havanın zindan gibi olduğu zamanlarda makas başında yeşil ışıklar yanıncaya gömgök gözlerin geliyor aklıma. Kaç bininci tren bu gidip öğreneceğim. Sordum onlar da bilmiyorlar. “Onuncu tren Apo” dedi birisi. Artık herkes beni yeni bir Apo olarak biliyor. Ben buralarda bozuk para gibi harcanacak adam mıydım lan bre Ökkeş! İstesene de istemesene de bundan sonra adın Apo. Sen istediğin kadar “Ben Ökkeş’im, Karaçay’danım; zompçuyum ulan!” diye bağırırsan kim aldırış eder?

İstasyon bekçisi oldum sonunda. Hem de tam mesai yapıyorum. “Hangi saatte hangi tren gelir, hangi trenin makinistin adı nedir?” sorsalar anında söylemek ve yolcunun seyrek olduğu veya çok olduğu günleri bilmek gibi birçok konularda bayağı beceri sahibi oldum. Allah’a şükür, geçim derdim yok. İstasyonda müdürü kadar yetkili değilsem de herkesin ilgi gösterdiği bir insan olmanın ayrıcalığını yakalamış durumdayım ve bu arada da Safiye’yi unutmamış da değilim.

Bir gün sırtımı garip dost ağacına verdim. Gelip geçen trenleri seyrediyordum. Makinistin birisi bir elma fırlattı, kafam bozuk olacak ki bir röveşata denemesiyle elmayı aynen pencereden içeri dıktım. Makinist başka bir elma fıldırıldı, bu sefer göğsümde yumuşatıp dizime indirir indirmez bir adam boyu yukarı kaldırdıktan sonra aynen açık duran ağzıma indirdim. Siz olsanız ne yapardınız? Elbette bu Amasya elmasını yerdiniz. Ben de zaten farklı bir şey yapmadım. Makinist “Eyvallah Apo.” dedi. Ben de sağ elimi döşümün üstüne koyup başımı salladım. Trecilerde bir telaş vardı. Böyle zamanlarda siz olsanız sizi de merak sarmaz mı? Elbette sarar. Mareyse, İskenderun’a gidecek bir tren, makinistin yolda uyuklaması neticesinde Toprakkale’de makas mukas dinlemeyip capırt diye bu tarafa geçmiş.

Benim için önemli bir olay değil. Bahçe’den bir tren gelir, bu treni anarya anarya yiterek Toprakkale’ye ulaştırır, sonrada sür İskenderun’a. Dedim ya sırtımı garip dost ağacına vermiş, İskenderunluların nasıl birer insan ehli olduklarını temaşa ediyordum. Trenden inenler suya seğirtiyor, ben çeşmenin başında herkesin boyunu, tipini, cinsiyetini, hatta kilosunu kafama kaydediyordum. Başka gelen giden var mı diye vagonlara bakarken son vagona sarışın uzun ince dalan bir kız indi. Gözlerimi ovuşturdu. “Ulan oğlum Ökkeş, Safiye’nin İskenderun treninde ne işi var? Kendine gel.” diye kendi kendime bir iki sille attımsa da kız bana doğru geliyordu. Ben kıza doğru gitmeye başladım. Cebimdeki mendili çıkarttım, içindeki saça baktım, kızın saçlarıyla aynı. “Safiye” deyip kollarımı açtım. O bavullarını uzattı. “Herhalde evde sarılacak.” dedim. Bavulları kapığım gibi paytoncunun yanına koymuştum. Safiye bindi. Bavulları yanına aldı. Bende binecektim, paytoncu kırbacın arkasıyla döşüme dürttü. “Herhalde binecek yer kalmadığından böyle yaptı.” dedim. Faytonun arkasına salıktım. Kafama bir iki kırbaç şakladı. Bir iki bir iki daha inmek zorunda kaldım. Önüme bir demir iki buçukluk düştü, sinirlendim. Paytoncuya bastım kalayı. Safiye boynunu salıktrırp da ne halde olduğuma bir bakmadı. Yellenip yellenip parayı bir fıldırmam mı, para paytonun üstünden zıypıp Safiye’nin önüne düştü. Kalaylamaya devam ederek koşuyordum ki bu sefer iki tane iki buçukluk, önüme düştü. Demek bizi tanımadı. Başka birisine kaptırdı gönlünü. Artık kalaylamayı bırakıp son seslenişimi yapmalıydım: “Gız Safiyeeeee, gız Safiiiiiiyyeeeeeeee yazıklar olsun sana! İnsan ilk aşkını, Ökkeş’ini unuttur mu, unuttur mu yaaaaaa Saffffiiiiiiyyeeeeeeee!”

S Ö Z L Ü K Ç E

Avrat: Eş, yoldaş, hanım, hatun. **Elleham:** Herhalde. **Cücük:** Kuş. Daha çok serçe için kullanılır. **Gıygıdı:** Ke-man. **Mareyse:** Meğerse. **Acık:** Biraz, az bir şey. **Bocu:** İt. İtlerin köse olanı. **Hamido:** O zamanlar Malatya’ Elaziz tarafına giden bir trene verilen isim. **Zebellah:** İri it, Köpek. **Gavurga:** Buğdayın saçta kavru olarak pişirilmesi. **Dıklmak:** İçeri girmek. **Pıslanmak:** Tam siper alarak görünmemeye çalışmak, saklanmak, gizlenmiş olmak. **Tinkmek:** Bir cismin sert bir cisme çarparak adres değiştirmesi. **Devre:** Kötü niyet. **Annac:** Tam karşı. **Yannaç:** Tam yanbaşı **Circır:** Fermuar. **Mavra:** Yalanı zorla dinletme. **İptili:** İlkönce. **Gö:** Su yeşili. **Fıldırmak:** Kaldırıp atmak, bilinçsizce atmak, kürelemek. **Salıkmak:** Sürücünün haberi olmadan herhangi benzinli veya samanlı bir aracın arkasına asılmak. **Eyicemene:** Net açık seçik görülebilir, duyulabilir şekilde. **Şaba:** Davetlilere (sökülün paraları kulaklarınızın zarı patlayacana kadar bu davul susmaz) nazikçe para verin demek. **Çabıt:** Yanmaya müsait her hangi bir pamuktan dokunmuş bez. **Heçbişet:** Yurdun çeşitli yörelerinde yaşayan Bozdoğan aşiretleri tarafından sıkça kullanılan ‘hiç bir şey’in karşılığı. **Büvelek:** At sineği büyüklüğündeki sivrisineklerin atası. **Zompçu:** Geçimini dağdan kaçak odun keserek temin eden oduncu. **Yellenmek:** Tempoyu yükselterek koşmak.

*Muhtemelen 1975 yılında yazılmış bir Osmaniye hikayesi

AÇIKKARA TV (Pirecoin Dosyası)

Sezgin BEZGİN

Kripto para olarak bilinen sanal paraların piyasa hacmi günden güne artıyor. Dünya çapında bazı şirketler sanal paralar ile ödeme kabul ediyor, çalışanlar sanal paralar ile maaş alıyorlar. Açıkara Medya Aa. Şe. yapılmayana yaptı ve kendi sanal parasını üretti: Pirecoin. Pirecoin ile ilgili aklınıza takılabilecek tüm soruları Açıkara TV muhabiri Sezgin Bezgin, Açıkara Medya Ekonomi Müdürü Mahsup Kasa'ya sordu.

SEZGİN BEZGİN: Sayın Mahsup Kasa, röportajımıza herkesin merak ettiği bir soruyla başlayalım. Pirecoin nedir?

MAHSUP KASA: Pirecoin bir sanal para birimidir. Bu para birimi, kâğıt veya madeni halde bulunmaz. Önümüzdeki süreçte fiziki para dediğimiz herhangi bir ülkenin para birimi ile yapacağınız bütün ticaretin Pirecoin kullanılarak yapılabileceğini öngörüyoruz. Pirecoin tüm sanal paralar gibi herhangi bir devlete bağlı değil, bunun bir merkez bankası yok. Bugün dünyada 500'den fazla sanal para var. Bir tane de biz ürettik.

BEZGİN: Sanal para üretme fikri nereden doğru Sayın Kasa?

KASA: Efendim, biz sanal medya sektöründe yıllardır varız. Sanal medya sektörüne Hece Taşları ile girdik, daha sonra faaliyetlerimizi Açıkara Aa.Şe. ile genişlettik. Mademki biz sanal âlemin yabancıları değiliz, neden biz de bir sanal para üretip ekonomiye katkı sağlamayalım dedik. İnsanlar şu an için daha çok Bitcoin'i biliyor ama yakın zamanda Pirecoin tüm sanal paraları geçecek.

BEZGİN: Sayın Kasa, özellikle Twitter'den mesaj atan takipçilerimiz Pirecoin'in nasıl üretildiğini merak ediyor? Ayrıca Pirecoin'i insanlar nasıl elde edebilir?

KASA: Çok kolay Sezginçim. Ben özellikle televizyondan izliyorum. Bitcoin madenciliği diye bir kavram çıktı ortaya. İnsanlar çeşitli tesisler kuruyorlar, elektronik aletler, bilgisayarlar, kablolar falan. Ben bunları gördükçe şu soruyu sormadan edemiyorum: "Bunun neresi sanal?" Bu düpedüz insanları kandırmaktır. Sanal para Pirecoin gibi olmalı. "Pirecoin nasıl elde ediliyor?" dedin değil mi? Hemen cevap vereyim. Mesela senin elinde 10.000 TL gibi bir meblağ var. Bana geliyorsun, bu parayı veriyorsun. Bir Pirecoin, 100 TL.

BEZGİN: Sayın Kasa, sözünüzü kesiyorum ama neden 100 TL acaba?

KASA: Valla, hesaplaması kolay olsun diye 100 TL dedik. Bunun altında dış mihraklar, diğer sanalcılar bir şey aramasın. Yatırımcıların aklına kötü bir şey gelmesin. Bu tamamen bizim elimizde, 200 de yapabiliriz, 50 de.

BEZGİN: Teşekkür ederim efendim. 10.000 TL'yi size vermiştim. Oradan devam edebiliriz.

KASA: Evet, ben 10.000 TL'yi alıp kasaya koyuyorum. Onun karşılığında elimi cebime sokup bir şey çıkarıyormuş gibi yapıyorum ve sana veriyorum. Sen de alıyormuş gibi yapıyorsun. Her elimi cebime sokuşumda 1 Pirecoin vermiş oluyorum sana. 10.000 TL karşılığı elimi yüz defa cebime sokup sana bir şey vermiş gibi yapıyorum. Sen istersen işlemin sonunda sayıyormuş gibi yapabilirsin.

BEZGİN: Peki Sayın Kasa, Pirecoin ne kadar güvenli?

KASA: Çok önemli bir noktaya temas ettin Sezginçim. Bizim sanal paramızın en önemli özelliği güvenilirdir. Biraz önce ifade ettim, Bitcoin madenciliği yapıyor bazı açık gözler. Kendi sanal paralarını kendileri üretiyorlar. Ama bizim paramızın taklit edilme şansı yok. Çünkü bütün Pirecoin'ler benim cebimde. Açıkara Aa.Şe. bu konuda beni yetkilendirdi. Benden başka kimse Pirecoin veremez.

BEZGİN: Bir reklam arası vereceğiz. Reklamlardan sonra buradayız.

RENKLAM

Açıkara Organizasyon tarafından her türlü organizasyon işleri özenle yapılır.
Büyükbaş hayvana kurban ortağı, düğünlere oynama, cenazelere ağlama ekibi,

İmza günlerine okur, söyleşilere dinleyici,

Facebook, Instagram sayfalarına takipçi, Whatsapp gruplarına üye,
Okeye dördüncü, halı saha maçlarına kaleci, lig maçlarına top toplayıcı,

Pamuk, fındık, zeytin toplama gibi işlere işçi,

İnşaatlara her türlü usta ve amele,

Kaçan kurbanlıkları ve ilham perilerini yakalamak için özel ekip,

Her türlü açılışlara ve özel günlere meraklı kalabalık temin edilir.

BEZGİN: Kaldığımız yerden devam ediyoruz. Pirecoin'in avantajları nelerdir?

KASA: Diğer sanal paralar gibi bilgisayar başında bağlanıp kalmanıza gerek yok. Bu parayı muhafaza etmesi de çok kolay. Çalınma riski yok.

BEZGİN: Pirecoin karşılığı sadece Türk Lirası mı kabul ediyorsunuz?

KASA: Hayır, böyle bir kısıtlamamız yok. Yatırımcılar tüm döviz cinsleri ile bize gelebilirler. Ayrıca ev, arsa, araba, altın, gümüş, arpa, buğday, patates, soğan aklınıza ne gelirse hepsini değerinden alıyoruz. Ben gelen malın değerini hesaplıyorum. Sonrasında elimi cebime sokup Pirecoin çıkarmaya başlıyorum. Piresi piresine ödemeyi yapıyoruz.

BEZGİN: Peki, Sayın Kasa. Yatırımcılar Pirecoin'leri tekrar size getirip satabilirler mi?

KASA: Elbette satabilirler. Pirecoin'imizin satış fiyatı 100 TL, alış fiyatı 50 TL'dir. Yatırımcılar gelip bana bir şey veriyormuş gibi yaparlar, ben de onların veriyormuş gibi yaptıklarını cebime koyar gibi yaparım.

BEZGİN: Yatırımcılara Pirecoin'i tavsiye edip etmediğinizi sormama gerek yok sanırım.

KASA: Buradan tüm yatırımcılara sesleniyorum, güvenle Pirecoin'e yatırım yapabilirler. Yalnız Pirecoin'i kimden aldıklarına dikkat etsinler. Benden başkasına gitmesinler. Şunu da unutmasınlar böyle şeylere ilk giren kârda değilse bile en az zarardadır.

BEZGİN: Bu sözü biraz açar mısınız?

KASA: Ülkemizde gerçekleştirilen geçmiş yıllardaki geniş çaplı dolandırıcılık faaliyetlerine baktığımız zaman, dolandırıcıların ilk başlarda yatırımcılara bir şeyler kazandırdıklarını görüyoruz. Hangi sektörde olursanız olun, bu dolandırıcılar arasında adeta yazılı olmayan bir kanun gibidir. Mesela dolandırıcı bir müteahhitsiniz ilk müşterilerinizin dairelerini teslim edip sonrakileri tokatlarsınız. Teslim etmesiniz bile insanların gözünü boyamak için ilk inşaatlarda hızlı ilerlersiniz. Müteahhittin foyası ortaya çıktığında sisteme ilk giren vatandaş olarak diğerlerine göre bitmeye yakın bir inşaat kalır elinizde. Sizden sonra sisteme girenlerin durumu vahimdir. Ya ellerinde bir şey kalmaz ya da kendilerinden başka 50 kişiye satılmış bir daire kalır. Bu Pirecoin işinin nereye gideceği belli olmasa da yine de yatırımcıları acele etmeye davet ediyorum. Bakarsınız tutar.

BEZGİN: Yurtdışında bazı şirketler personellerine Bitcoin gibi sanal paralarla ödeme yapıyorlar. Pirecoin için de böyle bir şey öngörüyor musunuz?

KASA: Tabii ki. Biz şu an Açıkara Aa.Şe. olarak personelimizin maaşlarını önümüzdeki aydan itibaren Pirecoin ile ödeyeceğiz. Sezginciğim sen de maaşını bundan böyle Pirecoin ile alacaksın. Ayrıca farklı projeler üzerinde çalışıyoruz. Pirecoin kullanımını özendirmek adına dergimizi okuyup en küçük bir tebessüm bile etmeyenlere Pirecoin vermeyi düşünüyoruz.

BEZGİN: İnsanlar sizden altıkları Pirecoin'leri nasıl değerlendirebilirler?

KASA: Getirip yarı fiyatına bana satabilirler. Bunun dışında saf birini bulurlarsa istedikleri her şeyi alabilirler. Bu işlerden anlamayan birisine 1 Pirecoin'i 200 TL'ye bile satabilirler. Burada herhangi bir sınırlama yok. Tamamen yatırımcının kişisel kabiliyetlerine kalmış.

BEZGİN: Sayın Kasa çok teşekkür ederim, bizleri bilgilendirdiğiniz için.

KASA: Ben teşekkür ederim.

RENKLAM

Açıkara'dan bir kampanya daha. Yapılmayı yaptık, üretilmeyi ürettik. Eşi benzeri olmayan bir ürünle karşınızdayız.

Kurban Bayramı geldi, kurbanlığı ne ile keseceğim diye düşünmeyin. Üstün özelliklere sahip çok özel kurban bıçaklarımız Açıkara güvencesi ile satışta. Bıçaklarımızı piyasadakilerle karıştırmayın.

Bıçaklarımızın tamamı dijital donanıma sahiptir. İster kalem pille çalıştırın, ister şarj edip kullanın.

Kendi kendini bileme özelliğine sahiptir. Körelmez, kütelmez.

Büyük baş, küçük baş ve kanatlılar olmak üzere 3 modda kullanabilirsiniz. Kesmek istediğiniz hayvanın türüne göre bıçağı ayarlayın keyfinize bakın. Başka işte kullanmayın ürüne yazık edersiniz.

Bıçağın sapı özel olarak üretilmiştir. Besmele çekemeyenler, dua bilmeyenler, bilip de üşenenler için besmele ve dua mp3 formatında bıçağın sağına yüklenmiştir. Horon severler sizleri de unutmadık. Bıçak Horunu oynamak isteyenler için Bıçak Horunu tüm bıçaklarımızda yüklüdür. Basın tuşa çalsın. Sapındaki usb ve sd kart girişi sayesinde bıçağı mp3 çalar olarak kullanabilirsiniz.

Ürünlerimiz birinci sınıftır, tamamı el işçiliğidir. Bıçakları yapan ustamız baba tarafından Sürmeneli, anne tarafından Yatağanlı, hanım tarafından Bursalıdır. Yedi sülalesi bıçakçıdır.

Sap kısmı tamamen made in China'dır.

Bu muhteşem ürün kargo KDV dahil sadece 99 TL. Her siparişe bir yıllık dergi aboneliği hediye. Stoklar sınırlıdır. Acele edin.

YEĞEN DEDİK BAĞRIMIZA BASTIK

Mehmet PEKTAŞ

O gün evin sigortası yanmıştı. Ben: “Yarın yenisini alalım, elektrikçi çağıralım.” dediysem de laf anlatamadım bizimkine. Hanım: “İlla bugün...” diye tutturdu. Yarın hacı arkadaşları gelecekmış, akşam pasta börek yapacak.

-“Yahu hanım, git oğlanın evinde yap, hem gelin de yardım eder.” dedim.

-“Yok, diyor, illa ki kendim yapacağım.” Gelin zaten işten yorgun geliyormuş, çocuklar rahat vermezmiş. Bak-tım olmayacak:

-“Peki, dedim. Namazdan sonra gider alırım.” Karşı komşunun oğlu Bilal’i çağırıp söktürürüm diye düşünüyordum. O da evde yok. İş başa düştü. Bu yaşımda çıkıp sigortayı söktüm. Namazdan sonra mahalledeki elektrikçilere sordum. Yanan sigortayı gören:

-“Amca bundan bizde yok, dedi, Ulus’a bakacaksın.” Otobüse bindim doğruca Ulus... Aradım taradım, sonunda adamın birisi:

-“Benim depoda olacaktı.” dedi. Gitti, buldu, geldi. Ben sevine sevine durağa giderken, birden birisi boynuma sarıldı:

-“Aman emmi sen buralarda ha.. Bak Allah’ın işine!” deyip elimi öpmeye çalışıyor.

-“Oğlum dur, dedim, dur bir dakika.”

-“Beni tanımadın mı Süleyman Emmi?” dedi, “Benim yahu benim. Hacı Ahmet’in oğlu.”

-“Dur bir bakayım.” Sima hiç yabancı gelmiyor. Aynı bizim oraların adamı gibi. “Hacı Ahmet, Hacı Ahmet... Ha dur dur... Yav yoksa? Sarı Hasan’ın...”

-“Hah hah! İşte ben onun oğluyum.” Hacı Ahmet çocukluk arkadaşım ama yıllardır görmedim. Tabii memleketten çıkalı çok oldu. Ana, baba öldükten sonra ayağımız kesildi.

Hacı Ahmet’i askerden döndükten sonra doğru dürüst görmedim, gördüysem de ya bir defa ya da iki. Onda da ne oturup uzun uzadıya konuşmuşluğum var, ne de görüşmüşlüğüm. Bir dükkan açtı, dedilerdi. Bir de hacıya gittiğini duydum. Oğlunu karşımda görünce çok sevindim. Hacı Ahmet’i görsem belki bu kadar sevinmezdim. Aynı kendisi, nasıl candan.

-“Emmi, dedi, benim adım Yalçın. Sen beni hatırlayamazsın belki, hani ufaktan daha şu kadarcıkken İstanbul’a çalışmaya... Bildin değil mi?” Çıkaramadım ama bozuntuya vermedim:

-“Ha evet, şimdi bildim.” Aldım çocuğu koltuğumun altına. Kendi kendime “Ulan amma uzaklaştık eşten dosttan.” dedim. Yalçın’a baktıkça o eski günleri gördüm.

-“Ah kahpe gençlik ah, yel gibi geldi geçti. Babanla ne günler yaşadık biz be! Şimdi şimdi kıymetini biliyoruz. Şöyle çok değil iki gün o gençliği, o günleri verseler başka bir şey istemem” dedim.

-“Bilmez miyim emmi?” dedi, “Babam hep anlatırdı.”

-“Peki Yalçın oğlum, baban ne oldu?” diye sordum.

-“Sizlere ömür emmi” dedi. Hacı Ahmet’in öldüğüne çok üzüldüm. Ulan dağ gibi adam, hey gidi hey!

-“Ee oğlum, dedim, mukadderat. Bizim de bir ayağımız çukurda, sırası gelen gidiyor işte.”

-“Ben de ondan geldim buralara, dedi. Bu pazartesi defnettik.”

-“Öyle mi? Hiç de duymadık. Allah rahmet eylesin” dedim. Yalçın:

-“Ben Avustralya’dayım. Oradan evlendim, çora çocuğa karıştık. Yazları gelip gidiyoruz.” dedi. Sonra “Seni, bana Allah gönderdi, emmi. Kırk yıl düşünsem Süleyman Emmi’me buralarda rastlayacağım aklıma gelmezdi. Hem de böyle bir günde bak sen şu işe.” Ben sanki düşünürdüm. Bilmem kaç milyonluk şehirde sen gel çocukluk arkadaşının oğluna rastla.

-“Emmi, şurada iki dakika konuşalım” dedi.

-“Yeğenim, gel eve gidelim. Yengen de görsün seni, bu gece bizde kal, oğlanlarla tanış.” dedim.

-“Yok emmi, dedi, ben döneceğim iznim az.” Çok ısrar ettim. Elindeki poşeti gösterdi. Poşetin içi para doluydu.

-“Emmi” dedi, böyle böyle “Babamdan bir miktar para kaldı, biz parayı üleştik, benim payıma bu kadarı düştü.

Benim durumum çok şükür iyi. Ben bu parayı bir hayır işine harcamak istiyorum. Çok büyük bir miktar değil. Bir çeşme yaptırırsam vaktim yok. Camiye falan bağışlasam her gün televizyondan seyrediyorum. Memlekette sahtekâr çok. İçim rahat etmeyecek. Yanımda götürsem orada kimsenin paraya ihtiyacı yok. Ben bu paranın burada kalmasını istiyorum. Benim pasaport işlemleri vardı, onları hallettim. Burada sizin köylülerin derneği var, dediler. Oraya bağışlayayım, dedim. Aradım bulamadım.”

-“Valla yeğen, burada bizim köylü çok ama ben dernek duymadım. Yenilerde kurdularsa bilmem.” dedim.

-“Eski dedilerdi.” dedi.

-“Onu bizim oğlanlar bilir ama...” dedim. Sözü bitirmeye fırsat vermedi:

-“Emmi dernek yoksa yok. Madem burada bizim köylüler çoğaldı, al bu parayı durumu iyi olmayanlara dağıt.” dedi. Parayı bana uzattı. Allah’tan korkmasan al parayı. Oğlan nasılsa Avustralya’ya gidecek bir daha nereden karşılaşacaksın. Karşılaşsan da “Verdim.” de geç. Nereden araştıracak da parayı senin aldığını bilecek.

-“Aman yeğenim, ben bu işi yapamam” dedim.

-“Etme emmi dedi, ben burada yer bilmem, iz bilmem, sabahtan beri şu parayı elimde taşıyıp duruyorum.”

-“Yeğenim, gel bize gidelim ben köyü çok fazla bilmem ama yengen iyi bilir. Ona soralım. Ona göre dağıtalım.” dedim. Eve vardık.

-“Hanım bak, dedim dışarıda kime rast geldim. Hayatta inanmazsın Sarı Hasan’ın Ahmet’in oğlu.” Yalçın, hanımın elini öptü. Hanım:

-“Sarı Hasan?” dedi. “Ha şey. Tamam tamam. Hacı Ahmet’in bu kadar küçük oğlu var mı? Onun oğlanlar bizimkilerle olacak.” Yalçın:

-“Ben sonradan oldum dedi. Ağabeylerim büyük.” dedi.

-“Hanım, geç içerde konuşalım, tutma çocuğu kapıda.” dedim. İçerde uzun uzadıya konuştuk. Öteden geriden, köyden kentten. Hanım Yalçın’ı çok sevdi. Anasını bilmiyor. Ama anneannesi bizim hanımı çok severmiş.

-“Ee oğlum uzaklaştık birbirimizden. Köy gibisi var mı? Bak, kaç senedir gitmedik. Sen karşımıza çıkmasan aklımıza gelmeyecek. Babanın vefatını bile senden öğrendik.” dedi. Hanım yedirdi içirdi ilgilendi. Sigortayı da ona taktırdı. Resimleri gösterdi, videoları seyrettirdi. Bir de liste yaptılar, parayı kimlere vereceklerine dair. Akşam olmak üzereydi. Yalçın:

-“Yenge buraya nere derler?” dedi. Hanım:

-“Yavrum burası Keçiören” dedi. Yalçın bu defa:

-“Öyle mi? Semt olarak ne derler?” dedi. Hanım:

-“Kalaba derler.” dedi. Oğlan bir de market ismi söyledi. Hanım biliyormuş. Yalçın çok şaşırıldı.

-“Yahu bu kadar tesadüf olur! Biz onun sahibiyile Burdur’da askerlik yaptık.” dedi. Hanım da şaşırıldı. Yalçın:

-“Yenge, ben bir gideyim, göreyim.” Hanım:

-“Bırakmam” dedi. Oğlan:

-“İki saate dönerim, bir görünüp geleyim.” dedi. Hanım, Yalçın’ı yatıya alıkoyacak. Akşam için oğlanları çağırdı. “Yemek yemeden gelin misafir var.” dedi. Hazırlıklar yaptı. Yemekler pişirdi. İki saat değil, dört saat geçti. Oğlanlar çoktan geldi. Çocuklar “Acıktık.” diye söylenir. Oğlanlar köyden zaten tamamen kopuk. Değil Yalçın’ı öz amcamın oğullarını bilmezler. Ankara’da görüştükleri hemşerilerimiz var elbette ama köy bize ayrı bir dünya. Büyük oğlana:

-“Bizim köylüler dernek falan kurdular mı?” dedim.

-“Yok” dedi. Hanım’ın aklı Yalçın’da:

-“Herhalde, arkadaşı alıkoydu.” dedi. Ben sanki Yalçın’ı yıllardır tanır gibi:

-“Yok” dedim, “Haber verirdi öyle bir şey olsa. Söz verdi gelecek.” Gelecek ama saat dokuza geliyor. Yok. On, on bir. Bu arada büyük torun:

-“Dede telefonu bir göster.” deyip duruyor.

-“Sırası değil. Misafir gelecek.” dedim. Büyük toruna sözüm vardı. Üniversiteyi kazanırsa telefon alacaktım. Sınavdan sonra netlerine baktık:

-“Kazandım.” dedi. Hesaplattırdılar, hayli yüksek bir puan alıyordu. Oğlan söz verdiği motosikleti aldı, amcası bilgisayarını. Torun beni sıkıştırıyor: “Ne zaman alacaksın?” diye. Üç aylıkları çekince gittim, en pahalısından bir telefon aldım. Ama sonuçlar açıklanınca baktık ki kazanamamış, bizi kandırmış kerata. Motosikletle bilgisayarını kaptı. Oğlanlar:

-“Telefonu verme baba, dediler. Seneye kazansın öyle ver.” Vermedim. Gittim telefoncuya geri almadı. “İade yok, değiştirelim istersen.” dedi. Değiştirsem ne alacağım; yine telefon. Ne yapayım, kullanmaya başladım. Benim kullanacağımdan ne olur, anlamam, bilmem. Numaraları gözüm bile görmez. Ev telefonu neyimize yetmiyor. Ara sıra cepten oğlanlar arar, bazen de geç kalınca hanım komşulara arattırır. Ben doğru dürüst aramasını da bilmem. Basarım yeşile cevaplarım sadece.

Torun telefonu alamadığına çok üzüldü. Motosiklete binmesi de yasak. Amcasına bilgisayarını geri vereceklerdi ama çocuk kırılmasın diye almadı. hepsi bir yana torunun gözü telefonda kaldı. İlk görüşünde “Tam da istediğinden...” dedi, yandı gitti. Her gelişinde bakar karıştırır, acayip acayip müzikler, resimler getirttirir içine nasıl yapıyorsa. Şimdi de görmek istiyor. Zaten ona aldım ama yaptığı yanlış. Akli sıra “Nasıl olsa bunlar alır, alınca da geri istemezler.” diye düşündü herhalde. Geçen gün karıştırmış. Tam camide çalmaya başladı. Bir türlü susturamadım. Namazdan sonra koştum dışarıya, basarım yeşile “Alo” derim, hala susmaz. Çok uğraştım susturamadım. En son cemaatte gençten bir oğlan varmış:

-“Amca alarmını kurmuşsun o çalıyor.” dedi, susturdu.

-“Yavrum ben ne bileyim alarm malarım. Torunların işidir” dedim. Vakit iyiden iyiye geçti bu arada. Oğlanlar

-“Gidelim. Bu saatten sonra gelmez.” dediler. Ben:

-“Biz bekleyeceğiz. Yatıya gelir de uyanamazsak çok ayıp olur, kırk yılda bir evimize gelmiş.” dedim. Torun bir taraftan “Hadi.” deyip duruyor:

-“Hanım ver şu telefonu da oynasın çocuk” dedim. Hanım sehpanın, masanın üstüne baktı.

-“Nereye koydun?” diye bana sordu.

-“Bilmem. Vitrine bak.” dedim.

-“Yok” dedi. Ufak oğlan:

-“Dur baba arayalım şimdi çıkar piyasaya” dedi. Çıkardı telefonunu, “Baba çalmıyor, kapalı.” dedi.

-“Kapatmasını açmasını ne bileyim oğlum ben, dedim. Açıktır. Şarjı bitmiştir.” Hanım:

-“Sabah çıkardım şarjdan” dedi.

-“Yahu bak oralara.” dedim.

-“Yok” diyor. Aradık taradık, yok. Telefon sanki yer yarıldı yerin dibine girdi.

-“Neysel, sabah çıkar bir yerden.” dedim.

-“Çalınmış olmasın” diyorlar. Kim çalacak ki? Kaç kişi girip çıkıyor evimize.

-“Koltuğun arasına falan gitmiştir belki.” dedim. Hanım düşündü:

-“Sabah, kendi elimle şuraya koydum iyi biliyorum. Sonra şöyle oldu, böyle oldu, şuraya gittim buraya gittim.

Sonra sigorta yandı. Sen çıkınca namazı kıldım, yattım. İkinciye kalktım. Bu gün kimse gelmedi ki. Bir Rukiye geldi. O da kapıdan döndü, gitti. Şükriye geldi. Onun çalacak hali yok ya? Bu odaya bizden başka giren olmadı.” Büyük torun Süleyman’ı sıkıştırdılar, çocuk bu. Alır mı alır. Cin gibi kerata. Alır, üstüne üstlük bize böyle arattırır. Hele şu sınav olayından sonra ondan her şeyi bekliyorlar. Yeminler edip “Ben almadım.” dedi. Epeyce düşündük, bu odaya bizden ve Yalçın’dan başka gelen olmadı. Yalçın’dan şüphelenmek aklıma bile gelmedi. Elinde bir poşet para var, istese o paraya, o telefondan on tane alır. Son bir defa iyice bir karıştırdık ortalığı. Oğlanlar:

-“O aldı” dediler. Hanımla ben:

-“Hayır. O, almaz.” dedik.

-“Nerden biliyorsunuz?” dediler. Biliyoruz. Babası çok babayığit adamdı. Memleketlimiz. Hatta çocukları bile azarladık böyle dediler diye. Büyük oğlum Orhan:

-“Baba kimin nesi dedin sen bu adamı?” dedi.

-“Oğlum anlattım ya Sarı Hasan’ın Hacı Ahmet’in oğlu” dedim.

-“Adı?” dedi.

-“Adı Yalçın.” Çocuklara daha önce anlatmıştım zaten. Bir daha anlattırdılar, nerede gördün, nasıl gördün, sonra ne oldu, ne dedi sana, ne arıyormuş burada?

-“Oğlum pasaport”

-“Parayı niye yanında taşıyormuş?”

-...

-“Neden memlekette köyde dağıtmamış? Madem babasını orada defnetmiş, parayı orada üleşmişler, neden kardeşlerine akrabalarına güvenmemiş de gelip Ankarada Süleyman Emmi’sine güvenmiş?”

-“Yav ne bileyim ben? İşte, Avustralyada yaşıyorum, dedi. İstesem bırakacaktı parayı.” dedim.

-“Ee seni nasıl tanımış?” dediler.

-“Yahu tanımış işte. Ne bileyim, düğünde dernekte rahmetli göstermiştir belki, belki de tanışmışızdır bir zamanlar, yüzü zaten yabancı gelmiyor ki. Ahmet’e benziyor.” Daha bir dünya soru sordular.

-“Tamam, bu adam seni dolandırdı.” dediler.

-“Lan o nasıl söz utan utan! Denir mi böyle laf! Şimdi çıkıp gelecek çocuk” diye çıktım oğlana. Vakit gece yarısına yaklaştı. Hanımla biz hala Yalçın’ı savunuyoruz. Orhan telefonunu çıkardı.

-“Ben şimdi öğrenirim.” dedi. Aradı taradı, birilerinden birilerinin numaralarını aldı. Yarısını yatağından kaldırdı. En sonunda Hacı Ahmet’i iyi tanıyan birilerine ulaştı. Telefonu kapattıktan sonra döndü bize:

-“Hacı Ahmet öleli üç sene olmuş. İki oğlu varmış. Birisi PTT’de çalışıyormuş, öbürü sağlıkçıymış. Sen Yalçın 25-30 yaşlarında diyorsun. Bunların ikisinin de emekliliği gelmiş. Birisinin üniversitede oğlu okuyormuş; ondan emekli olmayacakmış, diğeri ise yılbaşında ayrılacakmış. Seni dolandırdılar baba.” dedi. Biz hanımla hala inanamıyorduk:

-“Oğlum bu adam adımı nereden biliyordu, Hacı Ahmet’in çocukluk arkadaşım olduğunu nereden biliyordu? Evde anan o kadar konuştu, kimi sorduysa biliyor. O da bize birilerini sordu. Saatlerce konuştuk. Bizim oradan başka birisi mi kandırdı beni Hacı Ahmet’in oğluyum diye?” dedim.

-“Yarın bizim köylü Yalçın diye biri var mı ona da bakarım. Şimdi geç oldu.” dedi. Kalktılar gittiler. Hanımla uzun uzadıya konuştuk düşündük. Aklımız ermedi işin içinden çıkamadık.

Ertesi gün önce şu Yalçın’ın asker arkadaşım dediği markete vardım. Marketçi askere falan gitmemiş, askerliği bedelli yapmış. Oradan doğruca karakola gittim. Polisler ilgilenildi. Hürmet ettiler. Böyle böyle diye anlattım meseleyi.

-“Baba, sen o telefonun üstüne bir bardak soğuk su iç, gitmiş telefon.” dediler.

-“Yav etmeyin. Telefon neyse, ama bu yaşta dolandırılmak ağırıma gidiyor. Bulun şu hergeleyi yüzüne bir defa tüküreyim, söz telefonu hediye edeceğim ona.” dedim.

-“Ooo amca, senin gibi kaç kişi geliyor her gün, bulunmaz o. Şimdiye satmış, parasını da yemiştir.” dediler. Bir iki gün bekledim. İçimden bir ses gelecek diyordu. Gelmedi. Çocuklar araştırmışlar, Yalçın diye birisi de yokmuş köyden. Sırf meraktan Ankarada bizim köylülerin iki düğününe gittim, acaba görebilir miyim diye. O sene bir de fırsat oldu, uzun zamandan sonra köye gittik. Muhtara sordum, orada da Yalçın’ı tanıyan bilen çıkmadı. Hala aklım ermiyor. Kimdi neyin nesiydi?

DOĞUM GÜNÜMÜ KUTLAYANLARA HÜRMETLERİMLE

Sezai ÇİÇEK

Arkadaşlar, aslında 15 Ağustos tarihinin doğum günüm olduğunu hiç zannetmiyorum. Gerçekte hangi tarihte doğmuşum validem dâhil bilene de bugüne değin henüz rastlamadım. Sadece büyük dayımın beşinci çocuğu, yani üçüncü oğlu Hatem'den yaklaşık iki aydan üç yahut beş gün küçük olduğumu vaktiyle akrabalarımın duymuştum. Tabii, Hatem'in nüfus kaydında 11/04/19.. olarak yazılan doğum tarihinin gün ve ay olarak gerçekliği de tartışmalı olduğu için kendi doğum günümü tespit açısından bir ipucu bulmakta zorlandığımı ifade etmem lazım.

Doğum tarihimin tespiti açısından, Durdu Mehmet Dayı'mın askerliği imdadına yetişti. Meğer ikinci dayım ağustos celbinde asker olmuş. Tabii şimdi durum ne minvalde bilmiyorum ama vaktiyle bizim ilçede, gençler yılda üç tertip halinde askere alınmış. Ben, o askere giderken bir hafta yahut on günlük bebekmişim. Bu durumu 2011 yılında öğrendiğimde, dayıma hangi yıl askere gittiğini sordum. O da: "1967 yılı yaz celbinde" diye cevap verdi. Lakin ertesi yıl dayım, 1967'de değil 1966 yılında silah altına alındığını hatırlamış. Böyle olunca, nüfus kütüğündeki doğum kaydına göre, bir yaş daha küçük olduğum yönündeki tek tesellimi bir yıl içerisinde kaybetmiş oldum. Bu arada validem, doğum tarihimin hangi gün olduğuna yönelik sorularıma: "Harman zamanı" şeklinde cevap verdiği için ben uzun zaman, arpa, buğday, nohut yerine kuru fasulye hasadını (Çoğulhan tabiriyle pakla çıkımı) esas alarak ekim ayı doğumlu olduğumu düşünürdüm. Hatta ilkokuldan itibaren satın aldığım tüm gazetelerin terazi burcundan günlük falımı da kemal-i ciddiyetle okurdum. Buna hafta sonları küçük amcamın dolmuşunda muavinlik yaparak, onun "Paramı boşa harcıyosun." ikazlarına kulak asmadan, Saklambaç ekindeki bulmaca için satın aldığım Günaydın gazetesi de dâhil.

Sonra fark ettim ki, nüfustaki doğum günü kaydına göre, meğer ben deve burcundan(!) imişim. Şimdi astroloji erbabının "Hayda bu burçta nerden çıktı?" dediğini duyar gibi oluyorum. Hemen söyleyeyim, sizi merakta bırakmak istemem. Bu "deve burcu"nu ben ihdas ettim. Zira nüfusta gözükten resmi doğum günüm miladi takvimde, eskilerin deyimiyle, zemheri ayına tekabül ettiğine göre, gazete sayfalarının günlük fal bölümünde de zemheri ayında doğanlarla ilgili bir burç olmadığına göre, benim burcum olsa olsa "deve burcu"dur, diye düşündüm. Hem, aslan, oğlak, terazi, yengeç vb. burç var da neden "deve burcu" olmasın. Nitekim bu işlere yeni merak saran çocukların "Sizin burcunuz nedir?", sorusuna verdiğim "Deve burcu" cevabı onlara enteresan geliyor. Bazı çocukların "Hangi ayda doğanlar deve burcundandır?" şeklinde yönelttikleri suale "Zemheri ayı" cevabını veriyorum. "Öyle bir ay mı var?" diye sorduklarında:

*"Bilmem şu feleğin bende nesi var,
Her gittiğim yerde yar ister benden,
Sanki mor sümbüllü bağım var benim,*

Zemheri ayında gül ister benden" türküsünü duymadınız mı?" karşılığını alıyorlar ve yanımdan uzaklaşıyorlar. Facebook sayfası açtığım esnada, velim/vasım yanımda olmadığı için sehven, aslında bilerek, 15 Ağustos'ta doğduğumu yazmıştım. Aslında kastım, 14 Ağustos günü Facebook'taki doğum günü tarihini güncelleyip, 29 Şubat yapmaktı ama adli tatil olduğu için, "Nasıl olsa süreler işlemez." düşüncesiyle bu işlemi de atlamışım. Dün yani 15 Ağustos sabahının seherinde, Facebook sayfamda değişiklik yaptıysam da, uyuyakalmış olduğumdan haliyle değişikliği yetiştiremedim ve cümle müvekkil, meslektaş, tanıdık, dost, arkadaş hısım-akraba ve taallukat doğum günü kutlama mesaisine başlamış oldular. Bu sebepten naşi, bir arkadaşımın da Whatsapp grubunda yaptığı "Bugün Sezai'nin doğum günü" uyarısından sonra tehlikenin farkına vardım. Ancak bu arada sosyal medyada tebrikler aldı başını gitti tabii. Doğum günü kutlaması dahil genel geçer bütün günlere ayrıca ve özellikle karşı olduğumun bilinmesini isterim, muhalif birinin, "mevlidi" kutlanarak, bu kadar da üzerine gelinmez ki kardeşim, el insaf yani!

Neticeten, doğum günümü, yani mevlidimi kutlamak için yurt içinden ve yurt dışından şahsen kalkıp yanıma kadar gelen, sabit telefonla evime ve işyerime telefon eden yahut GSM hattından sesli yahut görüntülü, Whatsapp ve diğer görüşme yapılan programlar üzerinden arama yapanlar dâhil, arayan, kısa veya uzun mesaj yazan, MMS ve Whatsapp paylaşımı yapan, telgraf ya da teleks çeken ve e-posta göndermek suretiyle irtibata geçerek kutlayan çelenk ve çiçek gönderen ilgili derneklere bağışta bulunanlar da dâhil (!) tüm dost ve arkadaşlarıma, cümle müvekkil, meslektaş, tanıdık, dost, arkadaş hısım-akraba ve taallukata, hassaten, aslında bu yazının yazılmasına vesile oldukları ve bir daha bu minvalde yazı yazmamak azmine ulaşmama vesile oldukları için teşekkür ederim.

Not-1 Dün yaş günü kutlaması kabilinden telefon eden bir arkadaşımın "50 yaşını geçmiş olmak nasıl bir duygu?" şeklindeki sorusuna cevaben 19 yaşına (!) girdiğimi söylediğimde kendisinin de 2 yıl önce çocuğu fakülteden mezun olmasına rağmen, 18 yaşından henüz gün almadığını ifadesi beni gülümsetti.

Not-2 Bu yazıdan sosyal medyadan damadı aracılığıyla haberdar olan küçük amcam, gazete satın almama "Paramı boşa harcıyorsun." diyen, doğum günümü kutlayamamaktan şikâyetçi olduğumu zannetmiş. Beni aradı ve "Sezai sıkıntı etme, Durdu Dayı'n askere 23 Temmuz 1966 günü gitti. Sen, dayın askere giderken 10 günlük bebektin. Doğum gününü 12 Temmuz olarak istediğin gibi kutlayabilirsin." dedi.

İşin ilginç yanı halen tanıdıklardan sosyal medyada yazıma "Doğum gününü kutluyorum." şeklinde cevaplar alıyorum.

ŞİKAYETTİR ZAMANDAN

Ali Kemal MUTLU

Şikayettir zamandan
Eşekler tay oldu bey
Eh'lolanı defnettik
Emekler zay'oldu bey!

Çarklar döner yalanla
Fare yatar yılanla
Falan ünlü filanla
Aşklar olay oldu bey!

Hileyi öttürmeler
Garibe yutturmalar
Bonzai tütürmeler
Ne de kolay oldu bey!

Her gece "col" partiler
Uçuşla bir sortiler
Nerde kaldı Nurtiler?
Tüm"girls" tek "my" oldu bey!

Kadeh kadeh şaraplar
Cepte zulalı haplar
Bırak, desek cevaplar:
"Onsuz olmay" oldu bey!

Ayran dedik gönüle
Ayıp ettik bülbüle
Kalmadı "güle güle"
Gidişler "bay" oldu bey!

Sevgiyi öldürdüler
Namazın kıldırıldılar
Mezara kaldırıldılar
Gönül kobay oldu bey!

İsraf aldı yürüdü
Göbekler yağ bürüdü
Ağızda diş çürüdü
Biralara çay oldu bey!

"Ne şişmanı?" der hanım;
"Balık etli bayanım,
Su çekse benim canım
Vallah yaray" oldu bey!

Ali'm bitir meramın
Zira Türkçe kelamın
Eşiğinde idamın
Aşk "love", ben " I " oldu bey!
Selamlar "hay" oldu bey!

HASTROLOJİ HASTALARINA DUYURU

Dergimizin gülü, kraliçemiz Kısmet KEVEN, hem tatil yapmak hem de hastroloji konusunda engin bilgisini daha da derinleştirmek için uzak doğu seyahatine çıkmıştır. Koçlar, kuzular, boğalar, kendini boğa hissedenenler, ikizler, üçüzler, beşizler, yengeçler, ıstakozlar, aslanlar, kaplanlar, başaklar, buğdaylar, arpalar, teraziler, kantarlar, akrepler, yılanlar, çıyanlar, oklar, yaylar, oğlaklar, çebiçler, tekeler, kovalar, tencereler, tavalar, palamutlar, hamsiler, kefaller ve tüm balıklar Kısmet Hanım dönünceye kadar, geçen ayki burç yorumlarınız geçerlidir. O yorumlara göre gezin, tozun, eğlenin, ayrılın, boşanın, aşk, meşk yaşayın.